

บรรณานุกรม

- กมล ตราชา. (2541). โรงเรียนกับชุมชน: หัวใจการจัดการศึกษา. การศึกษาท้องถิ่น, 2(5), 11-12.
- กรรมการพัฒนาชุมชน. (2529). รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิก องค์กรสตรีในการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน.
- กรมวิชาการ. (2539). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.
- . (2540). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.
- . (2542). หลักสูตรการเรียนการสอนแบบหน่วยบูรณาการ. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.
- . (2545). รายงานการวิจัย เรื่อง วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และค่านิยมที่อื้อต่อ การเรียนรู้ ความดี และความสุขของผู้เรียน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2544). ชุมชนนิยม: ฝ่าวิกฤติชุมชนลุ่มสลาย. กรุงเทพฯ: ส. เอเชียเพลส.
- คณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ. (2544). วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดลำปาง. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.
- คึกฤทธิ์ ปราโมทย์, หม่อมราชวงศ์. (2537). การศึกษากับการสืบทอดและการสร้างสรรค์วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.
- ธรรมยา เศรษฐบุตร. (2548). การศึกษาเชิงคุณภาพ: เทคนิคการวิจัยภาคสนาม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยหิดล.
- จาเรพงศ์ พลดีช. (2546). การบริหารแบบมีส่วนร่วมและการให้คำแนะนำปฏิบัติ. วันที่คืนข้อมูล 20 ธันวาคม 2548, เข้าถึงได้จาก <http://www.cdd.moi.go.th/jarupong/j460501.doc>.
- จินดานา นักศาสนา. (2541). การวิเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้านในหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐาน ภายนอก ระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา การประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนิศา รักษ์พลเมือง. (2534). พื้นฐานการศึกษา: หลักการและแนวคิดทางสังคม. กรุงเทพฯ: พินพีดี.
- ชุตินา เวทการ. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท่องเที่ยววิชาศึกษาศึกษาเพื่อสร้างจิตสำนึกรักน้ำ โภรายวัฒนาสถานที่วัดไหล่หิน. สารสารคุณศาสตร์, 31(1), 2-3.
- ชูพินิจ เกษมนัน. (2545). ทิศทางวัฒนธรรมกับการศึกษา ในกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- ณัฐรชา วงศ์วนิช. (2549). รายการปฏิบัติการล่าฝัน (Academy fantasia) บุนมองจากสังคมวิทยา และปรากฏการณ์วิทยา. *รัฐศาสตร์สาร*, 27(1), 197-199.
- ดุษฎี แก้วกำเนิด. (2533). สังคมกับพฤติกรรมของคนในสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมชาติราช.
- ทศนา แสงศักดิ์. (2539). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการศึกษาเชิงประยุกต์สืบสาน ดุลสาหกรรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขา พัฒนาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- ชนพรผล ธานี. (2542). การศึกษาชุมชน. ขอนแก่น: เพียงพrinดิ้ง.
- นภากรณ์ หวานนท์. (2543). องค์ความรู้ในเรื่องความทึ่มแข็งของชุมชน: จากปรากฏการณ์สู่ ทฤษฎีฐานราก (ระยะที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- นิตินันท์ พันทวี. (2544). การศึกษาพิธีกรรมท้องถิ่นในฐานะทุนวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน: กรณีศึกษาพิธีกรรมบายศรีสุขวัญอิสาນ. ม.ป.ท.
- นิศา ชูโต. (2545). การวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เมืองไทยพัฒนา.
- นุยธรรม กิจปริมาณริสุทธิ์. (2540). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- บุญเรียง ขอศิลป์ และคณะ. (2547). การนำกระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการเดินทางไปประยุกต์ใช้ในต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: กองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- ประกอบ คุณารักษ์. (2545). รูปแบบความร่วมมือขององค์กรชุมชน (คณะกรรมการสถานศึกษา) ต่อการพัฒนาคุณภาพการประกันศึกษา. ม.ป.ท.
- ประกาศดี ทรงวิทย์. (2545). การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการที่ดินเพื่อการเกษตร บนพื้นที่สูง: กรณีศึกษา บ้านหล่อ โย ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย. ม.ป.ท.
- ประเวศ วงศ์. (2542). เศรษฐกิจชุมชน: ทางเลือกเพื่อทางรอดสังคมไทย. กรุงเทพฯ: อนรินทร์ พринดิ้งแอนด์พับลิชิช.
- _____. (2547). การพัฒนาต้องเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตสถาน
- _____. (2547). ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ปาริชาติ วัลลstedt. (2546). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ: โครงการเสริมสร้างการเรียนเพื่อชุมชนเป็นสุข.
- พจน์ เทียมศักดิ์. (2543). ปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในชุมชนและโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัณฑิตปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาพัฒนาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

- พระเทพเวที (ป.อ.ปยุตโต). (2536). วัฒนธรรมกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์พรินติ้งแอนด์ พับลิชชิ่ง.
- พิกุล วงศ์ก้อน และคณะ. (2546). ความเข้มแข็งของชุมชน: เรียนรู้จากภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่น บุรีรัมย์. ม.ป.ท.
- พยุงพร ไตรรัตน์สิงหกุล. (2537). ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการถ่ายทอดหัตถกรรมพื้นบ้านเครื่องชักกระสามบ้านหนองป่าตอง สำนักพัฒนาคนงาน จังหวัดเชียงใหม่: การวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชานการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาลัยกรรณมหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ มนตรีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือฯพุฒิกรรณมหาวิทยาลัย.
- มงคล ดำเนินนิทรร. (2540). สมมติฐานอันนำไปสู่ความเข้าใจเบื้องต้นเรื่องภูมิปัญญาชนบท. ม.ป.ท.
- มนษา พิพัฒน์เพ็ญ. (2540). การมีส่วนร่วมและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ของบรรษัทช้าชาวบ้านในการสอนคนตระพื้นบ้านของโรงเรียนประกอบศึกษา สังกัดสำนักงานการประกอบศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- มูลนิธิสารานุกรรณวัฒนธรรมไทย. (2542). สารานุกรรณวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: ธนาคารไทยพาณิชย์.
- ระวีวรรณ ชินะครະกุล. (2544). การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสติ๊กเกอร์.
- รัชพล ปัจพิบูลย์. (2537). กระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมการทอผ้าของชาวไทยทรงคำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชานการศึกษาระบบ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัชนิช แม่นมาลัย. (2536). กล่องหลวงล้านนา ความสัมพันธ์ระหว่างวิถีชีวิตและชาติพันธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวัฒนธรรมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัตนะ บัวสนธี. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลางตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวัฒนธรรมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประสารมิตร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- รุ่ง แก้วแดง. (2542). *ปฏิวัติการศึกษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มติชน.
- โรงเรียนวีียงคาดพิทยาคม. (2547, 1 พฤศจิกายน). สมุดหมายเหตุประจำวัน. เล่มที่ 2.
- วรุษิ สุภาพ. (2546). กระบวนการถ่ายทอดควัฒนธรรมกล่องปูชา: กรณีศึกษาจังหวัดลำปาง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, สาขาวัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนา บรรเทิงสุข. (2546). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการ
ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการใช้สมุนไพรในชุมชนบ้านชาติบ้านเต่า จังหวัดระยอง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจตร ศรีสะอ้าน. (2542). รายงานการปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ.
ม.ป.ก.
- ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณค่าศิลปกรรมกับการสร้างพัฒนาศตวรรษ
ต่อเนื่องและความคุ้มพันกับชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรคุณวีบัณฑิต, สาขาวัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีกาญจน์ โภสุมก. (2542). การมีส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนเพื่อจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวัฒนศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาณมิตร.
- สมหวัง พิชิyanุวัฒน์ และวิจุนา ปานปุณณัง. (2546). กลยุทธ์คืนปัญญาสู่ชุมชน กรณีศึกษา
โรงเรียนสามประโยชน์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาน ศรี. (2543). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมหามคีกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลำพูนและจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- สามารถ จันทร์สุรย์. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชุมชน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชิชิ่ง.
- เสริมศักดิ์ วิศาลารณ์. (2542). จากราชเกียรติสู่การประเมิน. กรุงเทพฯ: ปาริชาตเครื่องเขียน.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). แนวทางการดำเนินงานของ
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ (2546). สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กับ กรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุกัมพ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2534). ภูมิปัญญาชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.
 _____. (2535). ความหมายและขอบข่ายของงานวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.
 _____. (2537). 9 ปี ศิลปินแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.
 _____. (2539). ผู้มีผลงานเด่นทางด้านวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.

สุนทร ขอบทัม. (2534). บทบาทของคณะกรรมการการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน กับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฤดา เนตรสว่าง. (2548). เกียรติประวัติโรงเรียน. เวียงตาต, 4(1), 10-11.

สุพรรษี สมานญาติ. (2540). การศึกษาวัฒนธรรมโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณี ขั้นหัวด้วยภูมิ. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวัฒนศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ศุภางค์ จันทวนิช. (2539). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนน อนรวิพัฒน์. (2536). การถ่ายทอดและการเรียนรู้วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์.

สุรศักดิ์ ปะกังถาโถ. (2543). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาห้องถันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อรุ่นสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (สังคมศึกษา) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสารอดเก่า สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เตรี พงศ์พิศ. (2534). วัฒนธรรมกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

_____. (2542). เศรษฐกิจชุมชน: ทางเลือกเพื่อทางรอดสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจปัณฑิต.

อภิญญา เวชยชัย. (2544). รายงานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง ในการพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล. (2547, 16 มีนาคม). เรื่อง แต่งตั้งสภากาแฟนธารมตำบลเวียงตาล.
คำสั่งที่ 159/2547.

_____ (2548). แผนพัฒนาตำบล. น.ป.ท.

อมรวิชัย นครทราย. (2545). ทิศทางวัฒนธรรมกับการศึกษาในกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อมรา พงศ์พิชัย. (2544). คู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อุดมย์ วงศ์คุณ. (2543). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนที่ทำให้
ชุมชนเข้มแข็ง: การวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณภูมินาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
ศุภภูมิบัณฑิต, สาขาวัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรพินท์ สพ.โชคชัย. (2538). การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

อังกร สมคเนย์. (2535). สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้พัฒนาหลักสูตร
ในโรงเรียน ประเมินศึกษา สรุปผลสำหรับการประเมินศึกษาขั้นหัวดูบดราชานี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาันันท์ กาญจนพันธุ์. (2544). วิธีคิดเชิงซ้อนในการวิจัยชุมชน พลวัตและศักยภาพของชุมชน
ในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

อินทิรา หรรษายา. (2545). ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. วิชาการ, 5(10), 19-21.

อุทัย คุณยกนน. และอรศรี งามวิทยาพงศ์. (2545). ระบบการศึกษา กับ ชุมชนกรอบความคิดและ
ข้อเสนอเพื่อการวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. กรุงเทพฯ: แอลกันพรีนติ้ง.

อุทัย คุณยกนน. (2535). คู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา. น.ป.ท.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ:
เอส.ดี.เพรส.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2544). ภาพรวมภูมิปัญญาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พรีนติ้ง.

Barnes, R. A. (1995). African American parents involvement in their children's schooling.

Dissertation Abstracts International, 55(10), 3152-A.

Cohen, J., & Uphoff, N. T. (1980). *Participation place in rural development: Seeking clarify
through specificity world development*. Cornell University: Rural Development
Committee Center for International Studies.

Epstein, J. L. (1997). *School, family, and community partnerships: Your handbook for action.* Thousand Oaks, California: Corwin Press.

Foster, S. E. (1993). *Type of parent involvement: Effects on parent rating of school.* (CD-ROM). Abstract From: Proquest File: Dissertation Abstracts item: MM 91110.

WHO/UNICEF. (1978). *Report of the international conference on primary health care.* New York: N.P. Press.